

Sygn. akt I ACz 520/12

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym :

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2012r.

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **Banku (...) S.A. w W. Oddział w R.**

przeciwko **S. C.**

o zapłatę

na skutek **zażalenia pozwanego**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 11 czerwca 2012r., sygn. akt I Nc 18/12

p o s t a n a w i a:

I. z m i e n i ć zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zwolnić pozwanego od opłaty sądowej od zarzutów w kwocie ponad 1000 zł (tysiąc złotych).

II. oddalić wniosek i zażalenie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił w całości wniosek pozwanego o zwolnienie go od opłaty sądowej od zarzutów na podstawie art. 102 ust. 1 u.k.s.c.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, iż po przeanalizowaniu przedłożonego przez pozwanego oświadczenia oraz innych dokumentów zalegających w aktach sprawy, doszedł do przekonania, iż pozwanego nie można uznać za osobę ubogą, wymagającą pomocy ze strony Skarbu Państwa w zakresie uiszczenia w całości, bądź w części opłaty od zarzutów. Pozwany od 2004r. prowadził działalność gospodarczą, posiadał zdolność kredytową, jest właścicielem towaru o wartości 168.000 zł, objętego zastawem bankowym, w stosunku do którego Bank wyraził zgodę na sprzedaż przez pozwanego przejętych rzeczy. Ponadto od 2011r. otrzymywał także dopłaty obszarowe z tytułu programów pomocniczych. Jest również właścicielem nieruchomości rolnej o pow. 3,38 ha i lasu o pow. 0,52 ha.

W ocenie Sądu, skoro pozwany nie regulował swoich wymagalnych zobowiązań, to powinien był liczyć się z koniecznością poniesienia ewentualnych kosztów sądowych i zabezpieczyć je dokonując stosowanych oszczędności z dopłat obszarowych, bądź dokonując sprzedaży przejętych towarów. Jest on zatem w stanie ponieść opłatę sądową od zarzutów w wysokości 4.115 zł bez uszczerbku w koniecznym utrzymaniu siebie.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł pozwany domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia i zwolnienia go w całości, bądź w części ponad kwotę 100 zł z opłaty sądowej od zarzutów.

Skarżący podniósł, iż razem z żoną jest w bardzo trudnej sytuacji finansowej, utrzymują się z rent rolniczych. Ponoszą wydatki na zakup lekarstw i na opłaty. W lutym 2011r. pozwany zlikwidował firmę. Z uwagi na wydaną przez Bank zgodę na sprzedaż zastawionych towarów dopiero w marcu 2011r. nie był w stanie ich sprzedać wcześniej i tym samym spłacić dług.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie pozwanego zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W myśl art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Oceny przesłanek zastosowania art. 102 w/w ustawy nie można dokonywać w oderwaniu od celu tego przepisu. Ma on, w interesie społecznym, umożliwić ubogiej stronie obronę jej słusznych praw i stanowi w istocie formę pomocy socjalnej udzielanej przez Skarb Państwa.

W przedmiotowej sprawie na pozwanym spoczywa obowiązek uiszczenia opłaty sądowej od zarzutów w wysokości 4.115 zł.

Należy podzielić pogląd Sądu Okręgowego, że strona która nie płaci swoich wymagalnych zobowiązań powinna liczyć się z możliwością sądowego dochodzenia tych roszczeń przez wierzyciela, a tym samym powinna poczynić oszczędności by finansowo przygotować się do ewentualnego procesu.

Biorąc powyższe pod uwagę, pozwany powinien niewątpliwie ponieść opłatę od zarzutów, lecz nie w pełnej wysokości. Z przedłożonego przez pozwanego oświadczenia oraz z dokumentów zawartych w aktach sprawy wynikało, iż pozwany nie prowadzi już działalności gospodarczej, we wspólnym gospodarstwie domowym pozostaje z niepracującą żoną. Razem z żoną utrzymują się z rent rolniczych (odpowiednio : 585,40 zł netto – żona, 808,40 zł netto pozwany). Jest także właścicielem nieruchomości rolnej i lasu.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu Apelacyjnego, zasadnym jest zwolnienie pozwanego od opłaty sądowej od zarzutów w kwocie ponad 1000 zł, która nie spowoduje uszczerbku dla utrzymania koniecznego jego i żony.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, takie rozstrzygnięcie jest adekwatne do aktualnej sytuacji majątkowej i rodzinnej pozwanego i uwzględnia wszystkie przesłanki, o których mowa jest w art. 101 u.k.s.c.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny orzekł, jak sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., natomiast w pozostałej części wniosek i zażalenie oddalił w myśl art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. (pkt. II sentencji).